

การบริหารสถานศึกษาโดยใช้ YWD Model

Using YWD Model For School administration

ยุวดี เฟ่งดี

Yuwadee Phengdee

คณะบริหารการศึกษา วิทยาลัยนวัตกรรมการจัดการ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์

RCIM Rattanakosin College of Innovation Management, Thailand

E-mail: Yuwadee.Phe@outlook.rmutr.ac.th

Received July 22, 2023; Revised June 21, 2024; Accepted June 29, 2024

บทคัดย่อ

บทความนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อนำเสนอหลักการแก้ปัญหาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่ไม่เป็นไปตามเป้าหมาย โดยมีสาเหตุมาจากหลายปัจจัย เช่น หลักสูตร ครูผู้สอน การจัดการเรียนรู้ บรรยากาศ สภาพแวดล้อม และรวมถึงตัวผู้เรียนเอง ทั้งความรู้พื้นฐาน ประสบการณ์ การเข้าถึง ความเชื่อมั่นในตนเอง ปัญหาครอบครัว ซึ่งแต่ละคนย่อมแตกต่างกัน ผลการศึกษาพบว่า เมื่อนำ YWD Model มาใช้แก้ปัญหาโดยใช้ควบคู่ไปกับการจัดการเรียนการสอนทั้งในและนอกห้องเรียน ทำให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนนั้นดีขึ้น เป็นไปในทิศทางที่ดี ผู้เรียนรู้จักการเรียนรู้ด้วยตนเอง สามารถเก็บรวบรวมข้อมูล ค้นคว้า ศึกษาและฝึกฝนโดยไม่ต้องมีครูเป็นผู้คอยแนะนำอยู่เสมอ สามารถทำงานโดยใช้กระบวนการกลุ่มและการร่วมมือกันทำงานซึ่งช่วยในการแลกเปลี่ยนความรู้ การแก้ไขปัญหา การสนับสนุนและกระตุ้นความคิดสร้างสรรค์ การฟังและเข้าใจความคิดเห็นของผู้อื่น การแก้ไขข้อขัดแย้ง และการทำงานร่วมกันอย่างมีประสิทธิภาพ ซึ่งบทบาทของผู้สอนเป็นเพียงผู้ช่วยผลักดันให้นักเรียนประสบความสำเร็จในทุกกิจกรรม โดยผู้เรียนมีบทบาทในการตัดสินใจเกี่ยวกับการเรียนรู้ของตนเองได้ ทั้งยังให้ความสำคัญและเคารพความคิดเห็นของผู้เรียนซึ่งจะช่วยสร้างแรงบันดาลใจใฝ่การเรียนรู้ของผู้เรียนด้วยตนเอง และการเรียนรู้จากประสบการณ์ตรงก็เป็นอีกวิธีที่ดี ในการเสริมสร้างความคิดสร้างสรรค์ของผู้เรียนทำให้การวัดและประเมินผลของผู้เรียนซึ่งเป็นขั้นตอนสำคัญสามารถวัดได้หลากหลายรูปแบบหลายแง่มุม โดยใช้วิธีที่หลากหลาย เช่น การทดสอบ การสัมภาษณ์ การสังเกต การประเมินผลงานที่ผู้เรียนสร้างขึ้น และใช้การประเมินแบบกลุ่ม การวัดและประเมินผลตามความเป็นจริงนั้นจะช่วยให้ผู้สอนได้ข้อมูลเชิงลึกเกี่ยวกับความสำเร็จและความก้าวหน้าของผู้เรียน ทำให้สามารถปรับปรุงกระบวนการเรียนรู้และการสอนให้เหมาะสมและมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้นได้

คำสำคัญ: กระบวนการเรียนรู้; ประสบการณ์ตรง; การวัดและประเมินผล

Abstract

The purpose of this article is to present the principles for solving the problem of academic achievement that does not meet the goals. This is caused by many factors such as the curriculum, teachers, learning management, atmosphere, environment, and including the learners themselves. including basic knowledge, experience, socialization, self-confidence family problems which each person is different. The results of the study showed that when the YWD model was used to solve problems in conjunction with teaching and learning management. both inside and outside the classroom make the academic achievement better going in a good direction. Learners know how to learn by themselves. Data can be collected, researched, studied and practiced without having to be constantly guided by a teacher. Able to work using group processes and collaborations which facilitate knowledge sharing. problem solving Encouraging and stimulating creativity Listening and understanding other people's opinions conflict resolution and effective collaboration In which the role of the instructor is only an assistant to drive the students to be successful in every activity. The learners have a role to play in making decisions about their own learning. It also values and respects the opinions of learners, which will help inspire students' learning. And experiential learning is another great way to foster students' creativity. Therefore, the measurement and evaluation of learners, which is an important step, can be measured in a variety of ways and many aspects. By using a variety of methods such as using tests, interviews, observations, and evaluating the work that students create. and using group assessments Realistic measurements and assessments provide teachers with insights into student success and progress. This makes it possible to improve learning and teaching processes to be more appropriate and effective.

Keywords: learning process; Direct experience; Measurement and Evaluation

บทนำ

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้ที่ไม่ประสบผลสำเร็จอาจมีสาเหตุมาจากหลายปัจจัย เช่น การวางแผนการเรียนรู้ที่ไม่เหมาะสมกับความต้องการและระดับความรู้ของผู้เรียน อาจเป็นเพราะเนื้อหาที่ยากหรือไม่เหมาะสมกับรูปแบบการสอน วิธีการสอน สภาพแวดล้อมการเรียนรู้ที่ไม่สอดคล้องกับการเรียนรู้ ปัญหาส่วนบุคคล เช่น ปัญหาสุขภาพที่ส่งผลต่อการเรียนรู้ ผู้เรียนมีพื้นฐานไม่เพียงพอในการเรียนรู้ วิชาที่ยากหรือซับซ้อน หรืออาจขาดทักษะที่จำเป็นในการปฏิบัติงาน การจัดการเรียนรู้ที่ล้มเหลวควรให้ความสำคัญกับการปรับปรุงและปรับเปลี่ยนวิธีการสอน การวางแผนการเรียนรู้ที่เหมาะสม และการสร้างสภาพแวดล้อมการเรียนรู้ที่สร้างสรรค์และสนับสนุนการเรียนรู้ของผู้เรียนให้เกิดขึ้น เพราะการศึกษาคือ

กระบวนการพัฒนาคนให้เป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ทั้งร่างกาย จิตใจ สติปัญญา และมีความรับผิดชอบต่อครอบครัว ชุมชน สังคม และประเทศชาติ ทั้งยังคาดหวังให้คนไทยทุกคนได้รับโอกาสเท่าเทียมกันทางการศึกษา สามารถเป็นผู้ร่วมสร้างสรรค์นวัตกรรม เพื่อเป็นเป้าหมายของการพัฒนาประเทศสู่ความมั่นคง มั่งคั่งและยั่งยืน ตามมาตรฐานการศึกษาของชาติ พ.ศ. 2561 (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551) ซึ่งสอดคล้องกับแนวความคิดของ นุชนาถ สุนทรพันธ์(2556) ที่กล่าวถึง ความมุ่งหมายของการจัดการศึกษาว่า ต้องเป็นไปเพื่อพัฒนาคนให้เป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ทั้งร่างกาย จิตใจ สติปัญญา ความรู้ มีคุณธรรมมีจริยธรรมและวัฒนธรรม ในการดำรงชีวิตสามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุข เพราะฉะนั้น การจัดการศึกษาจึงไม่ได้เป็นเพียงการสอนเนื้อหาตามตำราเท่านั้น แต่ต้องเป็นกระบวนการที่ปลูกฝังความรู้ให้เกิดแก่ผู้เรียนตลอดชีวิต ทั้งในเรื่องวิชาการและทักษะที่จำเป็นในการดำรงชีวิต และสร้างสรรค์นวัตกรรมใหม่ ๆ

ปัญหาที่พบในสถานศึกษาที่ส่งผลให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้ที่ไม่ประสบผลสำเร็จโดยส่วนหนึ่งเกิดจากความไม่พร้อมของตัวผู้เรียนเอง ทั้งด้านพื้นฐานที่แตกต่างกัน ความรู้ความเข้าใจ ประสบการณ์ตรง และการมีส่วนร่วมเมื่อมีกิจกรรมกลุ่มหรือเข้าสังคม หากขาดด้านใดด้านหนึ่ง อาจส่งผลให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้ลดลงหรือไม่ประสบผลสำเร็จตามเป้าหมาย

จากปัญหาข้างต้นหลักการพัฒนาศักยภาพของผู้เรียนจึงมีหลายองค์ประกอบที่สำคัญ เช่นการให้โอกาสเรียนรู้ที่หลากหลาย การพัฒนาศักยภาพของผู้เรียนควรเน้นให้ผู้เรียนได้รับโอกาสเรียนรู้ในหลากหลายรูปแบบ เช่น การทำงานกลุ่ม การศึกษาด้วยตนเอง การเรียนรู้ผ่านประสบการณ์จริง ซึ่งจะช่วยให้ผู้เรียนได้พัฒนาทักษะและความสามารถต่างๆ อย่างเต็มที่ การส่งเสริมความคิดสร้างสรรค์ การพัฒนาศักยภาพของผู้เรียนควรเน้นการส่งเสริมความคิดสร้างสรรค์ โดยเสริมสร้างการคิดวิเคราะห์ การแก้ปัญหา การสร้างแนวคิดใหม่ ซึ่งสามารถนำไปใช้ในสถานการณ์ที่แตกต่างกัน เพื่อส่งเสริมการเรียนรู้ตลอดชีวิต บทความนี้จะนำเสนอในประเด็นดังต่อไปนี้ 1.การพัฒนาศักยภาพของผู้เรียนที่ควรเน้นการส่งเสริมการทำงานเป็นทีมและการร่วมมือ เพื่อให้ผู้เรียนสามารถเรียนรู้และพัฒนาตนเองไปพร้อมกับผู้อื่น 2.การเรียนรู้จากประสบการณ์ตรงและลงมือทำด้วยตนเองซึ่งจะช่วยสร้างความเข้มแข็งและเติบโตในทักษะการทำงานของผู้เรียน จากหลักการเหล่านี้สามารถนำมาปรับใช้ในการออกแบบและพัฒนากระบวนการเรียนรู้ให้เหมาะสมและมีประสิทธิภาพสูงสุดสำหรับผู้เรียนโดยผ่านกระบวนการ นวัตกรรมการจัดการเรียนรู้ YWD(yuwadee) Model

บลูม (Bloom. 1976, pp. 139) กล่าวถึง สิ่งที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนว่ามีอยู่ 3 ตัวแปร คือ 1. พฤติกรรมด้านสติปัญญา เป็นพฤติกรรมด้านความรู้ ความคิด ความเข้าใจ หมายถึงการเรียนรู้ที่จำเป็นต่อการเรียนรู้นั้น ๆ และมีมาก่อนเรียน ได้แก่ ความถนัด และพื้นฐานความรู้เดิมของผู้เรียน 2. ลักษณะทางอารมณ์ เป็นตัวกำหนดด้านอารมณ์ หมายถึง แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ ความกระตือรือร้นที่มีต่อเนื้อหาการเรียน รวมถึงทัศนคติของนักเรียนที่มีต่อเนื้อหาวิชา ต่อโรงเรียน ระบบการเรียน และเมโนภาพเกี่ยวกับตนเอง 3. คุณภาพของการสอน เป็นตัวกำหนดประสิทธิภาพในการเรียนของ

ผู้เรียน ซึ่งประกอบด้วยการชี้แนะ หมายถึง การบอกจุดมุ่งหมายของการเรียนการสอน และงานที่จะต้องทำให้นักเรียนทราบอย่างชัดเจน การให้นักเรียนมีส่วนร่วมในการเรียนการสอน การให้การเสริมแรงของครู การใช้ข้อมูลย้อนกลับ หรือการให้ผู้เรียนรู้ผลว่าตนเองกระทำได้ดีถูกต้องหรือไม่ และการแก้ไขข้อบกพร่อง

เพรสคอตต์ (Presscott. 1961, pp. 14–44) กล่าวถึง การเรียนการสอนที่ประสบความสำเร็จนั้น ต้องมีการกำหนดจุดมุ่งหมายเชิงพฤติกรรมของผู้เรียนให้ชัดเจน การกำหนดจุดมุ่งหมายเชิงพฤติกรรมของผู้เรียนให้ชัดเจนนี้จะช่วยให้การจัดการเรียนการสอนและการวัดผลประเมินผลทางการเรียนของผู้เรียน ถูกต้องและมีประสิทธิภาพ โดยสรุปองค์ประกอบที่เกี่ยวข้องกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนไว้ 6 ด้าน คือ ด้านร่างกาย ด้านความรัก ด้านวัฒนธรรมและสิ่งแวดล้อม ด้านความสัมพันธ์ในกลุ่มเพื่อน ด้านการพัฒนาตนเองด้านการปรับตัว

อัญชนา โพธิ์พลาการ (2545) กล่าวว่า มีองค์ประกอบหลายประการที่ทำให้เกิดผลกระทบต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน คือด้านตัวนักเรียน เช่น สติปัญญา อารมณ์ ความสนใจ เจตคติต่อการเรียน

สรุปได้ว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่จะสามารถประสบความสำเร็จได้นั้น มีหลายปัจจัยเข้ามาเกี่ยวข้อง เช่น ความรู้ ความคิด แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ คุณภาพของการสอน วัฒนธรรมและสิ่งแวดล้อม ล้วนมีผลทั้งสิ้น ดังนั้นการจัดกระบวนการเรียนการสอนจะต้องเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพโดยยึดผู้เรียนเป็นสำคัญ การจัดการเรียนรู้โดยใช้ YWD(yuwadee) Model จึงมีหลักการดังนี้ Y: Yourself คือการเรียนรู้ด้วยตนเองหมายถึงกระบวนการที่ผู้เรียนเก็บรวบรวมข้อมูล ค้นคว้าแหล่งข้อมูล ศึกษาและฝึกฝนความรู้โดยไม่ต้องมีครูหรือผู้สอนที่มีบทบาทเป็นผู้นำและอยู่เสมอ ผู้เรียนจะใช้ทรัพยากรที่มีอยู่ในรูปแบบต่าง ๆ เช่น หนังสือ เว็บไซต์ วิดีโอการสอน คอร์สออนไลน์ เป็นต้น เพื่อศึกษาหัวข้อที่สนใจและพัฒนาความรู้และทักษะต่าง ๆ ในขณะเดียวกันการเรียนรู้ด้วยตนเองเป็นกระบวนการที่ต้องใช้ความพยายามและความรับผิดชอบสูง แต่จะช่วยให้ผู้เรียนพัฒนาตนเองได้มากขึ้น ซึ่งจะส่งผลให้มีความเป็นอยู่ที่ดีในการเรียนรู้และเติบโตในชีวิตทั้งส่วนตัวและอาชีพได้อย่างยั่งยืน U: United คือการทำงานโดยใช้กระบวนการกลุ่มและการร่วมมือกันทำงานของผู้เรียนเป็นวิธีหนึ่งที่มีประสิทธิภาพในการเรียนรู้และพัฒนาทักษะต่าง ๆ เช่น การแลกเปลี่ยนความรู้ การแก้ไขปัญหา การสนับสนุนและกระตุ้นความคิดสร้างสรรค์ การฟังและเข้าใจความคิดเห็นของผู้อื่น การแก้ไขข้อขัดแย้ง และการทำงานร่วมกันอย่างมีประสิทธิภาพ การทำงานเป็นกลุ่มและการร่วมมือกันทำงานให้ผู้เรียนได้รับประสบการณ์ที่หลากหลายและต่อยอดไปสู่การเรียนรู้ที่มีคุณค่าอย่างมาก ทั้งนี้การสร้างและบริหารจัดการกลุ่มอย่างเหมาะสมเป็นสิ่งสำคัญ เพื่อให้มีการทำงานร่วมกันที่มีประสิทธิภาพและผลลัพธ์ที่ดี การทำงานด้วยความร่วมมือร่วมใจ เป็นกลุ่ม ได้ด้วยความเต็มใจและเจตคติที่ดีต่อกัน มีความสามารถในการสื่อสาร เช่น ฟัง พูด อ่าน เขียน มีทักษะสังคม รวมทั้งมีมนุษยสัมพันธ์ที่ดีระหว่างเพื่อนในกลุ่ม เพื่อนในกลุ่มอื่น ๆ และกับครูและเป็นผู้มีความสามารถแก้ปัญหา คิดริเริ่มสิ่งใหม่ที่เป็นประโยชน์ (ไสว พักขาว, 2542) และ ทิศนา แหม่มณี (2560) ได้ให้ความหมาย การเรียนรู้แบบร่วมมือ คือ การเรียนรู้เป็นกลุ่มย่อย โดยมีสมาชิกกลุ่มที่มีความสามารถแตกต่างกันประมาณ 3-5 คน ช่วยกันเรียนรู้เพื่อไปสู่เป้าหมายของกลุ่ม ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ Johnson and Johnson (1994) ด้วยโดยกล่าวว่า

ปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้เรียนมี 3 ลักษณะซึ่งหนึ่งในลักษณะของการเรียนแบบร่วมมือคือ การร่วมมือกันหรือช่วยกันในการเรียนรู้ คือ แต่ละคนต่างก็รับผิดชอบในการเรียนรู้ของตน และในขณะเดียวกันก็ต้องช่วยให้สมาชิกคนอื่นเรียนรู้ด้วย W: want คือการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ โดยการวางความสำคัญที่ผู้เรียนเองในกระบวนการเรียนรู้ โดยให้ผู้เรียนมีบทบาทในการตัดสินใจเกี่ยวกับการเรียนรู้ของตนเองได้ ซึ่งพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2542 ได้ให้หลักการสำคัญในการจัดการศึกษาตามมาตรา 22 ว่า การจัดการศึกษาต้องยึดหลักว่าผู้เรียนทุกคนมีความ สามารถเรียนรู้และพัฒนาตนเองได้ และถือว่าผู้เรียนมีความสำคัญที่สุด กระบวนการจัดการศึกษาต้องส่งเสริมให้ผู้เรียนสามารถพัฒนาตามธรรมชาติและเต็มศักยภาพ (คณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ และกระทรวงศึกษาธิการ, 2543) A: aspiration คือการเห็นความสำคัญของความคิดเห็นของผู้เรียน อยู่ในสิ่งที่สำคัญต่อกระบวนการเรียนรู้และการพัฒนาบุคลิกภาพของผู้เรียน ดังนั้นเราจึงควรให้ความสำคัญและเคารพความคิดเห็นของผู้เรียนซึ่งจะช่วยสร้างแรงบันดาลใจใฝ่การเรียนรู้ของผู้เรียนเนื่องจากผู้เรียนจะรู้สึกถึงการถูกยอมรับ ดังนั้น ควรเสริมสร้างสถานะที่ให้ความสำคัญและเคารพความคิดเห็นของผู้เรียนในกระบวนการเรียนรู้เพื่อให้ผู้เรียนสามารถเป็นตัวกลางของการเรียนรู้และพัฒนาตนเองได้อย่างมีประสิทธิภาพ D: drive คือบทบาทของผู้สอนที่ช่วยผลักดันให้นักเรียนประสบความสำเร็จในทุกกิจกรรมเป็นสิ่งสำคัญ เพราะส่งผลต่อการเรียนรู้และพัฒนาของนักเรียน ดังนั้น ผู้สอนควรทำตามขั้นตอนดังนี้เพื่อผลักดันให้นักเรียนประสบความสำเร็จ เช่น กำหนดเป้าหมายที่ท้าทายและเหมาะสม ให้การสนับสนุนและแนะนำ รวมไปถึงการสร้างสภาพแวดล้อมที่สนับสนุนการเรียนรู้ความสำเร็จและความพยายามของนักเรียนในการเรียนรู้ และผู้สอนควรเพียงแต่กำกับดูแลการทำงานและนำวิธีการทำงานให้เป็นไปอย่างถูกวิธีรู้จักการทำงานร่วมกับผู้อื่น รับผิดชอบ คิดและทำอย่างสร้างสรรค์ ปรับปรุงตนเองอยู่เสมอประเมินผลตามสภาพจริง (ชาติรี เกิดธรรม, 2545) E: experiential learning คือการเรียนรู้จากประสบการณ์ซึ่งเป็นวิธีที่ดีในการเสริมสร้างความคิดสร้างสรรค์ของผู้เรียน การเรียนรู้จากประสบการณ์ตรงเหล่านี้ ผู้เรียนจะได้ฝึกฝนทักษะในการคิดสร้างสรรค์ การแก้ปัญหา และการทำงานเป็นทีม นอกจากนี้ยังเสริมสร้างความเชื่อมั่นและความกล้าหาญในการนำไอเดียและความคิดสร้างสรรค์ของตนเองออกมาสู่โลกภายนอกได้อีกด้วย บุญเลี้ยง ทุมทอง (2556) ให้ความหมายว่า การเรียนรู้จากประสบการณ์เป็นการเรียนรู้ที่เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้สร้างความสามารถ ทักษะ ความคิด ทักษะคติ ค่านิยมของตนเองขึ้นโดยเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้คิดคำถามของตนเองและแสวงหาคำตอบด้วยตนเอง โดยแสวงหาคำตอบด้วยวิธีการหลากหลาย ไม่ว่าจะเป็นการเข้าร่วมกิจกรรมการเรียนรู้ต่าง ๆ การลงมือปฏิบัติกระทำจริงทั้งในสถานการณ์ที่เกิดขึ้นจริง หรือสถานการณ์จำลอง E: evaluation คือการวัดและประเมินผลของผู้เรียนซึ่งเป็นขั้นตอนสำคัญในการติดตามและปรับปรุงกระบวนการเรียนรู้ โดยใช้วิธีที่หลากหลาย เช่น การใช้การทดสอบ การสัมภาษณ์และการสังเกต การประเมินผลงานที่ผู้เรียนสร้างขึ้น และใช้การประเมินแบบกลุ่ม การวัดและประเมินผลตามความเป็นจริงนั้น จะช่วยให้ผู้สอนได้ข้อมูลเชิงลึกเกี่ยวกับความสำเร็จและความก้าวหน้าของผู้เรียน ทำให้สามารถปรับปรุงกระบวนการเรียนรู้และการสอนให้เหมาะสมและมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้นได้ (บุษกร พรหมหล้าวรรณ

2549) กล่าวว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนนั้น สามารถวัดได้ทั้งทางด้านทักษะปฏิบัติ โดยการใช้แบบทดสอบภาคปฏิบัติ และการวัดทางด้านเนื้อหา โดยใช้แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์เชิงพฤติกรรมทั้ง 3 ด้าน คือ ด้านความรู้ ด้านความรู้ลึกและด้านปฏิบัติการ

การจัดการเรียนรู้ผ่าน YWD(yuwadee) MODEL จึงเป็นกระบวนการจัดการเรียนรู้ที่มุ่งเน้นให้ผู้เรียนสามารถเรียนรู้ได้ด้วยตนเอง รู้จักพึ่งพาตนเอง ส่งเสริมการทำงานเป็นทีมและการร่วมมือกัน เพื่อให้ผู้เรียนสามารถเรียนรู้และพัฒนาตนเองไปพร้อมกับผู้อื่น ทั้งยังเรียนรู้จากประสบการณ์ตรง เคารพผู้อื่น และเรียนรู้อย่างสร้างสรรค์ซึ่งจะช่วยสร้างความเข้มแข็งและเติบโตในทักษะการทำงานของผู้เรียนได้เป็นอย่างดี โดยการจัดการเรียนรู้ผ่าน YWD(yuwadee) MODEL มี 6 ขั้นตอน “Y U W A D E E” ดังนี้

ภาพที่ 1 แสดงขั้นตอนกระบวนการเรียนรู้ผ่าน YWD(yuwadee) MODEL

นวัตกรรมจัดการการเรียนรู้ผ่าน YWD(yuwadee) MODEL จะช่วยให้ผู้เรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่ดีขึ้นเนื่องจากเป็นโมเดลที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ โดยให้ผู้เรียนเรียนรู้ผ่านกระบวนการทำงานร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีประสิทธิภาพ สามารถพูดคุยแลกเปลี่ยนความรู้กับเพื่อนในชั้นเรียน โดยปราศจากความขัดแย้งและมีผลงานที่สามารถวัดและประเมินผลได้จริง กล่าวโดยสรุปขั้นตอนสำคัญ 6 ขั้นตอนดังนี้

1) Y: Yourself คือการเรียนรู้ด้วยตนเอง หมายถึงกระบวนการที่ผู้เรียนเก็บรวบรวมข้อมูล ค้นคว้าแหล่งข้อมูล ศึกษาและฝึกฝนความรู้โดยไม่ต้องมีครูหรือผู้สอนคอยเป็นผู้นำแนะอยู่เสมอ

2) U: United คือการทำงานโดยใช้กระบวนการกลุ่มและการร่วมมือกันทำงานของผู้เรียนเป็นวิธีหนึ่งที่มีประสิทธิภาพในการเรียนรู้และพัฒนาทักษะต่าง ๆ เช่น การแลกเปลี่ยนความรู้ การแก้ไขปัญหา การสนับสนุนและกระตุ้นความคิดสร้างสรรค์ การฟังและเข้าใจความคิดเห็นของผู้อื่น การแก้ไขข้อขัดแย้ง และการทำงานร่วมกันอย่างมีประสิทธิภาพ

3) W: want คือการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ โดยการวางความสำคัญที่ผู้เรียนเองในกระบวนการเรียนรู้ โดยให้ผู้เรียนมีบทบาทในการตัดสินใจเกี่ยวกับการเรียนรู้ของตนเองได้

4) A: aspiration คือการเห็นความสำคัญของความคิดเห็นของผู้เรียน อยู่ในสิ่งที่สำคัญต่อกระบวนการเรียนรู้และการพัฒนาบุคลิกภาพของผู้เรียน ดังนั้นเราจึงควรให้ความสำคัญและเคารพความคิดเห็นของผู้เรียนซึ่งจะช่วยสร้างแรงบันดาลใจใฝ่การเรียนรู้ของผู้เรียน

5) D: drive คือบทบาทของผู้สอนที่ช่วยผลักดันให้นักเรียนประสบความสำเร็จในทุกกิจกรรมเป็นสิ่งสำคัญ เพราะส่งผลต่อการเรียนรู้และพัฒนาของนักเรียน ดังนั้น ผู้สอนควรทำตามขั้นตอนดังนี้เพื่อผลักดันให้นักเรียนประสบความสำเร็จ เช่น กำหนดเป้าหมายที่ท้าทายและเหมาะสม

6) E: experiential learning คือการเรียนรู้จากประสบการณ์ซึ่งเป็นวิธีที่ดีในการเสริมสร้างความคิดสร้างสรรค์ของผู้เรียน การเรียนรู้จากประสบการณ์ตรงเหล่านี้ ผู้เรียนจะได้ฝึกฝนทักษะในการคิดสร้างสรรค์ การแก้ปัญหา และการทำงานเป็นทีม

7) E: evaluation คือการวัดและประเมินผลของผู้เรียนซึ่งเป็นขั้นตอนสำคัญในการติดตามและปรับปรุงกระบวนการเรียนรู้ โดยใช้วิธีที่หลากหลาย เช่น การใช้การทดสอบ การสัมภาษณ์และการสังเกต การประเมินผลงานที่ผู้เรียนสร้างขึ้น และใช้การประเมินแบบกลุ่ม การวัดและประเมินผลตามความเป็นจริงนั้นจะช่วยให้ผู้สอนได้ข้อมูลเชิงลึกเกี่ยวกับความสำเร็จและความก้าวหน้าของผู้เรียน ทำให้สามารถปรับปรุงกระบวนการเรียนรู้และการสอนให้เหมาะสมและมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้นได้

การนำ YWD(yuwadee) MODEL ไปใช้ควบคู่กับกระบวนการจัดการเรียนการสอน ช่วยให้ผู้เรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่ดีขึ้นเนื่องจากเป็นโมเดลที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ โดยให้ผู้เรียนเรียนรู้ผ่านกระบวนการทำงานร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีประสิทธิภาพ สามารถพูดคุยแลกเปลี่ยนความรู้กับเพื่อนในชั้นเรียน โดยปราศจากความขัดแย้ง และมีผลงานที่สามารถวัดและประเมินผลได้จริง โดยมีความเชื่อที่ว่า การเรียนรู้อย่างมีความสุขและมีคุณภาพต้องเป็นไปด้วยความพร้อม ทั้งต่อตัวผู้เรียนและผู้สอน สอดแทรกทักษะการพึ่งพาตนเอง การอยู่ร่วมกัน และสามารถนำประสบการณ์ที่ผู้เรียนได้พบเจอนอกห้องเรียนมาประยุกต์ใช้ในการแก้ปัญหาในห้องเรียน หรือบทเรียนได้

เอกสารอ้างอิง

กระทรวงศึกษาธิการ. (2551). *พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ*. กรุงเทพฯ: ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย.

คณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ. (2543). *ปฏิรูปการเรียนรู้ผู้เรียนสำคัญที่สุด*. กรุงเทพฯ: ศรุสภา.

ชาติรี เกิดธรรม. (2545). *เทคนิคการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ*. กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช.

ทิตนา แหมมณี (2560). *ศาสตร์การสอน*. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

นุชนาถ สุนทรพันธ์. (2556). *แนวคิดเกี่ยวกับการศึกษาตลอดชีวิต*. สืบค้นเมื่อ 10 มกราคม 2565, จาก http://km.ru.ac.th/hrd/Journalvol_1No_1/nutchanart_1.pdf

บุญเลี้ยง ทุมทอง. (2556). *ทฤษฎีและการพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้*. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

บุษกร พรหมหล้าวรรณ. (2549). *การศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและเจตคติต่อการเรียนวิชานาฏศิลป์ของ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่ได้รับการสอนโดยการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนแบบ 4 MAT (วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต)*. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

ไสว พักขาว. (2542). *การจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง*. กรุงเทพฯ: โครงการตำราวิชาการราชภัฏเฉลิมพระเกียรติ.

อัญชนา โพธิ์พลาการ. (2545). *การพัฒนาชุดการเรียนรู้คณิตศาสตร์ที่เน้นทักษะการแก้ปัญหาทางคณิตศาสตร์ด้วยการเรียนแบบร่วมมือ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3* (วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

Bloom, Benjamin S. (1976). *Human characteristics and school learning*. New York: Mc Graw-Hill.

Johnson, R.T. & Johnson, D. W. (1994). An overview of cooperative learning. In J.S.Thousand, R.A. Villa & A.I. Nevin (Eds.), *Creativity and collaborative learning*. Baltimore, Maryland: Pau H.Brookes Publishing Co.